

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Коломойський Ігор Валерійович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині першій статті 8, частині першій статті 55, частинам першій, другій статті 129 Конституції України (конституційність) пункт 4¹ частини першої, третє речення частини другої статті 336 Кримінального процесуального кодексу України від 13 квітня 2012 року № 4651–VI (далі – Кодекс).

Відповідно до частини першої статті 336 Кодексу *судове провадження може здійснюватися у режимі відеоконференції під час трансляції з іншого приміщення, у тому числі яке знаходиться поза межами приміщення суду (дистанційне судове провадження), у разі „введення воєнного стану або під час карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України“* (пункт 4¹).

Згідно з третім реченням частини другої статті 336 Кодексу *„суд не має права прийняти рішення про здійснення дистанційного судового провадження, в якому поза межами приміщення суду перебуває обвинувачений, якщо він проти цього заперечує, крім випадків здійснення дистанційного судового провадження в умовах воєнного стану“*.

Автор клопотання вважає, що оспорювані приписи Кодексу суперечать принципу верховенства права (в аспекті вимоги юридичної визначеності), порушують право на судовий захист та право обвинуваченого на захист, створюють основу для процесуального свавілля, оскільки не містять „жодних об'єктивних (матеріальних) критеріїв“, які б зобов'язували суд встановити фактичну неможливість проведення очного судового розгляду, тобто наділяють суд надмірними дискреційними повноваженнями при їх застосуванні.